

תת"ע 14099/06/21 - מדינת ישראל נגד ליאור בפרי בהעדר

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 14099-06-21 מדינת ישראל נ' בפרי
בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד הילה אביקסיס

המאשימה

נגד

ליאור בפרי בהעדר

ע"י ב"כ עוה"ד צורי סבן בשם עו"ד רפיק עסלי

הנאשם

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, עבירה מיום 5.6.21, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, רישיון הנהיגה פקע בשנת 2011, כ-10 שנים לפני המועד בו נטען כי נהג ברכב.
2. בדיון ביום 23.1.22 הנאשם לא התייצב לדיון, אך בא כוחו התייצב, טען שהנאשם כופר במיוחס לו. לדבריו הנאשם כופר בנהיגה ברכב ואף טוען שהיה לו רישיון נהיגה זמני בר תוקף.
- לשאלת בית המשפט מדוע הנאשם לא מציג את הרישיון הזמני התקף על מנת שיבוטל כתב האישום, השיב ב"כ הנאשם כי הנאשם בחו"ל וכשיחזור יוצג הרישיון.
3. הדיון נדחה לשמיעת הוכחות ליום 13.4.22.
- יום לפני מועד ההוכחות התבקשה דחיה בשל נסיבות אישיות חריגות של ב"כ הנאשם. הדיון נדחה ליום 19.6.21. בבוקר הדיון שלח ב"כ הנאשם בקשת דחיה בצירוף תעודת מחלה של הנאשם. דיון ההוכחות נדחה עוד מספר פעמים, בשל חג הקורבן, בשל אילוצי העד עד שבסופו של יום התקיים דיון ההוכחות ביום 11.9.22.
4. מטעם המאשימה העיד השוטר רון אלבאום ובאמצעותו הוגשו הדוח שערך (ת/1) סרטון מצלמת הגוף (ת/2) וכן הוגש מסמך ממשדד הרישוי לגבי תוקף רישיון הנהיגה (ת/3).

מטעם ההגנה לא הובאו עדים.

5. השוטר אלבאום העיד כי עצר את הנאשם בעקבות עבירת מהירות, לדבריו ביקש מהנאשם להציג רישיון נהיגה אך הנאשם טען שאין בחזקתו רישיון, ומבדיקת מסוף התברר שרישיונו פקע בשנת 2010. לדברי השוטר אלבאום, הנהג אמר לו שלא חידש רישיון בשל הליכי הוצאה לפועל וכי עכשיו הוא מחדש. השוטר העיד כי הנאשם זוהה על פי מסוף. הוא לא זכר אם שאל את הנאשם שאלות זיהוי כגון שם האם, שם הסבתא והעיד: "לא זוכר האם שאלתי או לא. יכול להיות שהתמונה היתה מספיק עדכנית כדי לזהות לפי תעודת הזהות שהחשוד מסר לי לבין האדם שעומד מולי" (עמ' 11 ש' 3-4).

השוטר הפנה לסרטון מצלמת הגוף שם רואים שהוא עורך לנאשם זיהוי במסוף.

השוטר לא זכר אם בדק פרטי בעלות הרכב (עמ' 11 ש' 35). השוטר נשאל על שעת רישום הדוח (יש אי התאמה של מספר דקות בין שעת ביצוע העבירה, שעת הדפסת הדוח ואורכו של הסרטון). השוטר הסביר כי: "במצלמת הגוף רואים מתי אני מסמן לרכב לעצור ואת ההתחלה של הסרטון, יכול להיות בגלל טעות סופר, בגלל שני דוחות שנערכו לחשוד, יכול להיות שהשעה השתנתה" (עמ' 12 ש' 11-12). בגמר רישום הדוחות השוטר שחרר את הנאשם לדרכו.

לשאלת ב"כ הנאשם "אפשרת לנהג להמשיך לבצע עבירה אל מול עיניך? לא ראית לנכון לנקוט בדרך אחרת?" השיב השוטר "אלו לא הנהלים שאנו פועלים על פיהם" (עמ' 12 ש' 32-33).

6. עדותו של השוטר זכתה לאמוני המלא. עדותו לא נסתרה.

עדותו נתמכה באופן מלא על ידי הסרטון שתיעד את המפגש.

בסרטון ניתן להבחין שהשוטר ניגש את הנאשם, מסביר לו נעצר בשל עבירות מהירות, מציג לו את המהירות על מכשיר הממל"ז. בסרטון רואים את השוטר מפיק את דוח המהירות ואת הדוח נשוא תיק זה, נותן את הדוחות לנאשם ומסביר לו באדיבות רבה את העובדה כי עליו להתייצב לדיון ואת האפשרות אם הוא מעוניין לבקש להעביר את הדיון למרכז הארץ.

בסרטון לא תועדו שאלות זיהוי הנוגעות לאם או לסבתא, אך הנאשם נשאל למקום מגוריו והשיב שהוא מנתניה. הנאשם נשאל מדוע לא חידש רישיון והשיב בשל חובות הוצאה לפועל. מעיון בדוח עולה כי כתובתו של הנאשם היא אכן בעיר נתניה. מעיון בת/3 עולה כי רישיונו של הנאשם בוטל בשל חוק ההוצאה לפועל. נתונים אלו יש בהם כדי לחזק את טיב הזיהוי שזיהה השוטר את הנאשם.

7. מעבר לאמור הרי שהנאשם עצמו מתועד בסרטון. אמנם עיניו מוסתרות על ידי משקפי השמש, אך ניתן להבחין בדמותו, במבנה פניו, (זקן, שפם וכו').

בית המשפט צפה בסרטון במעמד הדיון, כשהנאשם יושב באולם והבחין בדמיון רב בין הדמות שבסרטון לבין הנאשם.

בעניין זיהויו של נאשם על ידי בית המשפט, אין לי אלא להפנות לפסיקת בית המשפט העליון בע"פ 3162/17 אלכסיי זייצב נ' מדינת ישראל (19.10.17):

"בית המשפט רשאי ואף מחויב היה לעשות שימוש במראה עיניו לצורך קביעת זהותו של המצית.

"הלכה היא כי בית המשפט רשאי לסמוך על מראה עיניו ועל התרשמותו ממראהו של נאשם בכל הנוגע לזיהויו. כך, נפסק כי 'התרשמותו של בית המשפט ממראה עיניו הוא אחד 'מכלי [ה]עבודה' החשובים העומדים לרשותו, והיא נדבך חשוב ומרכזי בקביעת מהימנות עדים, בחינת ראיות חפציות וכיו"ב. לא זו בלבד שבית המשפט רשאי לעשות שימוש בכלי זה, אלא שתפקידו השיפוטי מחייב אותו להיעזר במראה עיניו, וכל עוד לא מדובר בהתרשמות הדורשת מומחיות - אין בכך כל פסול' (ע"פ 602/06 אברהם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 4 (22.1.2007); ראו גם: ע"פ 440/87 חדד נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(1) 793, 801-802 (1989); ע"פ 347/88 דמיאניוק נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(4) 221, 330-328 (1993); ע"פ 1625/94 כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(5) 152, 156 (1994); ע"פ 244/98 משה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.9.1999); קדמי, על הראיות חלק שני, 756-758). יחד עם זאת, בית המשפט נדרש לנהוג זהירות יתרה כשהוא משתמש בכוחו זה, מן הטעם שהתרשמותו אינה נבחנת במבחן של חקירה שכנגד (ראו: ע"פ 2653/98 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 529, 541 (1998); ע"פ 6864/03 רוקנשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 657, 668-669 (2004) "ע"פ 4204/07 סוויסה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.10.2008)).

8. הנאשם כאמור, בחר שלא להעיד במשפטו.

סעיף 162(א) רישא לחסד"פ לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 קובע, כי "הימנעות הנאשם מלהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע". אם בכוחה של הימנעות מלהעיד לשמש סיוע - בוודאי שיש בה כדי לשמש "דבר מה" ו"דבר לחיזוק" (י. קדמי, על הראיות, חלק ראשון, בעמוד 309).

9. אילו רצה הנאשם לטעון כי אדם אחר התחזה לו, לכל הפחות היה עליו להתייצב על דוכן העדים ולהעיד. טענה שכזו לא נשמעה מפיו ואין לה על מה שתסמוך.

10. לא זו אף זו, ההגנה לא הציגה רישיון נהיגה זמני בר תוקף, הגם שבמענה לכתב האישום טען ב"כ הנאשם כי לנאשם היה רישיון זמני בר תוקף וכי הוא יציגו כשהנאשם יחזור מחו"ל.

לא זו בלבד שלא הוגש רישיון נהיגה זמני, אלא שמהמסמך שנערך על ידי משרד הרישוי עולה כי רישיון הנהיגה הזמני האחרון שנמסר לנאשם היה בתוקף עד ליום 27.7.2011.

11. מצאתי ליתן משקל מלא לסרטון. במהלך דיון ההוכחות הוריתי על דחיית הדיון על מנת שהנאשם יוכל לצפות בסרטון, אך ב"כ הנאשם הוא שביקש להמשיך בדיון. מהעדות כמו גם מתוכנו של הסרטון עולה בבירור כי הסרטון צולם במצלמת הגוף של השוטר ותיעד את האירוע הרלוונטי. אין כל מקום לספק בעניין זה.

12. באשר לנהיגה, בדוח הפעולה שערך השוטר (ת/1) רשום שהוא עצר את השוטר בעקבות עבירות מהירות והיה עימו בקשר עיין רצוף מרגע מדידת הרכב ועד עצירתו המוחלטת. את הפרטים לגבי נתיב הנסיעה ומצב התנועה רשם השוטר בדוח המהירות.

לצורך הוכחת עבירה של נהיגה ללא רישיון אין כל חשיבות אם הנאשם נסע בנתיב ימני או בנתיב השמאלי ואם היתה תנועה ערה או דלילה. לא מצאתי כל משמעות להעדר תיעוד פרטים אלו בדוח נשוא התיק שבפני.

לא זו אף זו, בשניות הראשונות של הסרטון רכבו של הנאשם מתועד כשהוא עדיין בתנועה מכיוון הנתיב הימני אל עבר שטח הפרדה, כך שאין כל ספק שהרכב היה בתנועה בטרם נעצר.

13. באשר לטענת ב"כ הנאשם כי השוטר שחרר הנאשם ואפשר לו לשוב לרכב ולנהוג ובכך להמשיך לבצע עבירות, לדברי השוטר הוא פעל על פי הנהלים. לא הוצגו בפני נהלים בעניין זה, וסוגיה זו אין בה כדי להשליך על אחריותו של הנאשם בנסיבות שבפני, ועם זאת, מן הראוי לבחון את הנהלים וליתן את הדעת אם יש מקום לבצע בהם התאמות, ככל שאלו הם אכן הנהלים.

14. סיכומי של דבר, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר שהנאשם נהג ברכב. הנאשם זוהה על ידי השוטר ותועד במצלמת הגוף שלו. שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר שרישיון הנהיגה של הנאשם לא היה בתוקף משנת 2011.

בחירתו של הנאשם שלא להעיד מחזקת את ראיות התביעה אשר חזקות ממילא גם ללא החיזוק הנ"ל.

לאור כל האמור אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' טבת תשפ"ג, 25 דצמבר 2022, במעמד הצדדים